

C Col·laboracions

Càstor i Pòl·lux (Alps Apenins) - Estiu 2013

Aquest any decidim anar als Alps Apenins, entre Itàlia i Suïssa.

Farem una mica el turista pels pobles de la vall d'Aosta, tot passejant per antigues calçades romanes, visitem un parell de castells i tres o quatre esglésies.

Després d'uns dies de relaxació, ara només queda comprar un parell de mapes, i anar a fer una mica de muntanya, intentarem pujar al Càstor i al Pòl·lux.

El Càstor és un cim 4.223 metres que es troba entre les regions de la Vall d'Aosta a Itàlia i el Valais a Suïssa, al massís del Mont Rosa, està separat del Pòl·lux de 4.099 m pel coll di Verra de 3.845 m.

Ara sí, comencen els dies de muntanya;

Des d'Aosta ens dirigim a Saint-Jacques, on deixem el cotxe, i allà agafem un taxi tot terreny que ens porta fins al coll de Bettaforca a 2.672 m.

Carreguem la motxilla, i seguim camí. Des del coll el camí esta ben marcat, no té pèrdua i en una hora, mes o menys, i després de caminar entre roca i neu, arribem a un petit coll des d'on ja podem veure el Càstor, també altres cims com els Breithorn.

Descansem una mica tot entretenint-nos identificant els cims amb el mapa.

Encara queda una estona fins arribar a la part més distreta del dia, una aresta que no deixarem fins arribar al refugi.

Gairebé tot el camí esta assegurat amb unes cordes fixes, han fet una mena de barana amb unes gruixudes cordes. Fins i tot passem per un pont de fusta, des d'on podem veure unes fantàstiques vistes de la vall d'Ayas.

El refugi Quintino Sella està pleníssim. Ens expliquen que, gran part de la gent, demà pujarà al Càstor.

Així que, serà una ruta bastant transitada. Creiem que som els únics que a part del Càstor, seguirem fins al Pòl·lux i d'allà fins al refugi de Guides di Ayas.

Després d'una llarga nit, la jornada comença

amb els primers raig de sol. Amb la motxilla preparada, corda, grampons i tota les histories necessàries, ens dirigim cap a la glacera de Felik, i com que som dels últims a sortir del refugi, trobem una petja ben marcada.

Seguim en direcció est fins al coll de Felik, on comença una pala d'uns 40 graus, encara que

semblava molt més dura del que finalment va ser, pugem sense gaires dificultats. Tot seguit girem a l'esquerra (oest), on ja podem veure la més que evident cresta.

Una llarga aresta que ens portarà al cim del Castor tot passant per la Punta Felik. És estreta i amb una bona caiguda cap a les dues bandes, però més espectacular que complicada.

Ens creuem amb els més matiners, que ja tornen cap al refugi Quintino Sella, i en pocs minuts arribem al cim, un cim estret que no convida a estar-t'hi gaire estona. Ens fem la foto de rigor i seguim camí cap al Pòl·lux.

Les vistes són fantàstiques, podem veure el Cerví per l'oest, i el Lyskamm i el Mont Rosa per l'est. També és possible veure en la llunyania el Montblanc i el Gran Paradiso.

Però hem de seguir, i ens queda baixar fins al coll del Pòl·lux.

La baixada segueix per l'aresta, ara molt més estreta i inclinada, on tots els sentits es posen en alerta. M'he deixat les polaines, i els meus pantalons, pateixen les primeres conseqüències.

Ara al final de l'aresta, hem de continuar per un fort pendent, travessar una rimaia i una esquerra. A poc a poc i amb molt de compte seguim fins que el camí es comença a suavitzar i finalment arribem al coll. Aquí, per fi, podem descansar i menjar una mica.

Agafem forces i una altra vegada, comença la pujada.

Quan arribem a la zona rocosa, ens podem treure els grampons i així ens dirigim on comença la grimpada de veritat, un passamà a la

Aresta final al cim del Castor Foto: Mireia Núñez